

Sygn. akt: III RC 518/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Szymeic - Saternus

Protokolant: st..sekr. sądowy T. W.

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa: małoletniego powoda M. S. zastąpionego przez ojca T. S. (1)

przeciwko D. K. (1)

o podwyższenie alimentów

1.- Podwyższa od pozwanej D. K. (1) alimenty na rzecz małoletniego powoda M. S. z kwoty po 280 zł miesięcznie wynikającej z ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Zawierciu dnia 10.07.2012 r w sprawie sygn.akt IIIRC 122/12 do kwoty po 400 zł/czteryście/złoty miesięcznie począwszy od dnia 31 października 2014 r, płatne do dnia 15-go każdego miesiąca z odsetkami ustalonymi ustawowo w stosunku rocznym od każdej uchybionej raty do rąk ojca T. S. (2) 2.- W pozostałej części powództwo oddala

3.- Odstępuje od obciążenia stron kosztami procesu

4.- Znosi wzajemnie koszty zastępstwa procesowego

5.- Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 518/14

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2014 roku T. S. (1) działając w imieniu małoletniego powoda M. S. wystąpił z pozwem, w którym domagał się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanej D. K. (2), z kwoty po 280zł do kwoty po 800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu ojciec małoletniego powoda podał, że dotychczasowe kwoty alimentów na rzecz małoletniego dziecka nie zaspokajają jego podstawowych potrzeb.

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 grudnia 2014r. pozwana D. K. (2) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód M. S. urodzony (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego D. K. (2) i T. S. (1). Wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 26 maja 2008r. sygn. akt I1RC 248/08 małżeństwo rodziców powoda rozwiązane zostało przez rozwód.

Mocą tego wyroku, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem Sąd powierzył ojcu, zastrzegając matce prawo współdecydowania w istotnych sprawach dziecka. Dodatkowo matka małoletniego zobowiązana została do ponoszenia kosztów utrzymania syna w kwocie po 150zł miesięcznie.

W dniu 10 lipca 2012 roku przed tut. Sądem rodzice małoletniego zawarli ugode, na mocy której pozwana zobowiązała sięłożyć na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 280zł miesięcznie, (sygn. akt III RC 122/12).

W dacie ustalania alimentów małoletni powód miał 13 lat i uczył się w I klasie Gimnazjum. Uczęszczał na korepetycje z języka angielskiego, matematyki oraz języka polskiego, których miesięczny koszt wynosił 300zł. Mieszkał z ojcem, który prowadził działalność gospodarczą-sklep spożywczy. Z tego tytułu T. S. (1) uzyskiwał dochód w granicach 1000-2000zł miesięcznie. Ojciec małoletniego samodzielnie ponosił koszty utrzymania mieszkania, w którym zamieszkiwali. Spłacał kredyt uiszczając comiesięcznie ratę 291,78zł.

W tym czasie pozwana D. K. (2) zatrudniona była w (...), gdzie otrzymywała wynagrodzenie 1170zł. Prowadziła gospodarstwo domowe z mężem M. K. (1), który również pracował zarobkowo i otrzymywał wynagrodzenie ok. 1170zł. Pozwana spłacała kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania, uiszczając comiesięcznie ratę w kwocie ok. 300zł.

Obecnie małoletni M. S. ma 17 lat i jest uczniem I klasy Liceum Wojskowego w Ł.. Uczęszcza na dodatkowe lekcje z angielskiego i fizyki, przy czym koszt jednej lekcji to kwota 30 zł. Małoletni dwa razy do roku wyjeżdża obowiązkowo na poligon, szkoła pokrywa w połowie koszty z tym związane, powód zmuszony jest natomiast zapłacić kwotę 350 zł. Przed wakacjami powód rozpocznie kurs spadochronowy, którego koszt wyniesie 450 zł co stanowi 50% ceny kursu, pozostałą część pokryje szkoła. Powód wymaga zakupu munduru przy czym koszt munduru letniego wynosi 450 zł natomiast munduru zimowego 650 zł. Małoletni w dalszym ciągu zamieszkuje z ojcem. T. S. (1) ma lat 41, nie zawarł nowego związku małżeńskiego, nie posiada innych małoletnich dzieci na swym utrzymaniu. Ojciec małoletniego samodzielnie ponosi koszty utrzymania mieszkania kształtujące się w granicach 1000 zł. W utrzymaniu pomagają im rodzice T. S. (1), przede wszystkim przekazując im żywność. Dziadkowie przekazują również małoletniemu od czasu do czasu drobne kwoty pieniężne. Ojciec małoletniego prowadzi działalności gospodarczą- sklep spożywczo-monopolowy, w którym samodzielnie sprzedaje towar, czasem nieodpłatnie pomaga mu ojciec. Sklep przynosi dochód w wysokości 1.000zł miesięcznie. W okresie zimowym, kiedy sklep przynosi niższe dochody, T. S. (1) zmuszony jest zaciągać pożyczki w S. Bank na kwoty 5.000zł, które spłaca uiszczając comiesięcznie ratę w kwocie po 500- 600 zł miesięcznie. Na chwilę obecną nie posiada on zobowiązań finansowych. Z uwagi na wcześniejsze problemy finansowe zmuszony był sprzedać swój samochód, obecnie korzysta z samochodu ojca A. S.. Koszt utrzymania małoletniego syna, T. S. (1) ocenił na kwotę 800 zł miesięcznie. W ostatnim czasie T. S. (1) przeprowadził remont jego pokoju, na który przeznaczył kwotę ok. 2000 zł, przy czym same meble kosztowały 1000 zł. Ojciec opłacił także dla syna wycieczkę do W., przeznaczając na ten cel kwotę 1645 zł albowiem małoletni od dwóch lat nie wyjeżdżał nigdzie w okresie wakacji letnich. W 2013r. małoletni przebywał na zimowisku w Kotlinie K. którego koszt wyniósł 839zł.

Małoletni M. utrzymuje sporadyczne kontakty z matką, spotyka się z nią 3- 4 w roku. Otrzymuje od niej odzież, którą najczęściej wspólnie zakupują, czasem drobne kwoty pieniężne. W miesiącu maju otrzymał od niej kwotę 200 zł.

Pozwana D. K. (1) pozostaje w związku małżeńskim, który zawarła w 2011 roku z M. K. (2). Ze związku tego pochodzi półtoraroczny obecnie syn H., którego koszty utrzymania obecnie matka oceniła na kwotę 300 – 400 zł miesięcznie. Pozwana zatrudniona jest w (...) G. A. jako sprzedawca i otrzymuje wynagrodzenie 1286zł netto miesięcznie, mąż jej również pracuje w tej samej firmie i uzyskuje wynagrodzenie 1286 zł netto miesięcznie. Samodzielnie pokrywają oni koszty utrzymania mieszkania, które kształtują się w granicach ok. 500 zł. Rodzice ich pomagają im głównie w opiece nad małoletnim dzieckiem. Pozwana spłaca kredyt mieszkaniowy zaciągnięty na kwotę 100.000zł na okres 35 lat. Przez pierwsze 8 lat zobowiązana jest uiszczać raty w wysokości po 250 zł, w późniejszym okresie po 580 zł miesięcznie. Wraz z mężem jest współwłaścicielką samochodu marki O. (...) rocznik 2011 który zakupili za kwotę 36.500zł. Pieniądze na samochód częściowo stanowiły darowiznę od rodziców męża pozwanej tj. kwotę 15.000zł, częściowo tj. w kwocie 12.000zł pochodziły ze sprzedaży starego samochodu, częściowo w kwocie 6.000zł z chrzcin małoletniego H. oraz ze wspólnych oszczędności.

Pozwana sporadycznie utrzymuje kontakty z małoletnim powodem, w ostatnim czasie jeszcze rzadziej albowiem syn jest co raz starszy i ma dla niej coraz mniej czasu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań stron – k. 26 i 30,
- akt tut. Sądu sygn. III RC 122/12.
- akt S.O. w C. sygn. I1 RC 248/08
- zeznań świadków: A. S., M. K. (1), I. K.
- zaświadczeń o dochodach, zeznań podatkowych, rachunków i opłat mieszkaniowych
- faktur i paragonów
- umowy o świadczenie usług turystycznych

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów albowiem zostały one sporządzone w przepisanej formie, a ich prawidłowość nie była kwestionowana przez żadną ze stron oraz dowodom z zeznań stron oraz świadków albowiem są one spójne i logiczne oraz zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

Żądanie małoletniej powoda M. S. oparte jest na przepisie art. 138 krio, który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Obowiązek alimentacyjny obciążający pozwanego wobec małoletniego powoda opiera się na przepisie art. 133 § 1 krio, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tych świadczeń zgodnie z art. 135 krio zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Istotą i celem obowiązku alimentacyjnego jest dostarczanie uprawnionemu środków na pokrycie jego bieżących potrzeb życiowych, czy to z zakresu jego utrzymania (a więc wyżywienia, mieszkania, odzieży leczenia itp.) czy też z zakresu wychowania (a więc zapewnienie wykształcenia, wypoczynku, rozwijania zainteresowań). Temu celowi mają służyć alimenty płacone na rzecz małoletniego powoda w określonych kwotach i terminach. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci ma więc charakter szczególny. Przesłanką tego obowiązku jest niezdolność do samodzielnego utrzymania się dziecka. Niesamodzielne dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy mają obowiązek podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami. Tylko zupełny brak możliwości zarobkowych i majątkowych zwalnia ich od obowiązku alimentacyjnego względem dzieci. Obowiązek alimentacyjny rodziców ma dwojaką naturę. Polega on na dostarczeniu dziecku materialnych środków utrzymania – w naturze lub pieniądzu, oraz na osobistych staraniach o rozwój fizyczny i umysłowy dziecka. Ta druga postać obowiązku alimentacyjnego wiąże się z osobistą pracą wychowawczą rodzica, oraz świadczeniem takich usług jak pielęgnowanie dziecka, nadzór nad nim, przygotowywanie posiłków. Obydwie formy obowiązku alimentacyjnego winny być traktowane na równi. Jednak o tym czy obowiązek alimentacyjny wobec dziecka został wyczerpany w całości, bądź w części przez osobiste starania o osobę dziecka, decyduje głównie wiek dziecka. Im dziecko jest młodsze tym obowiązek alimentacyjny w tej postaci jest z reguły w większym stopniu wykonywany przez matkę. Tym samym jej możliwości zarobkowe są bardziej ograniczone. Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza obowiązek względem swych dzieci niezdolnych jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji. (por. OSPiKA 1981 poz. 75, Kodeks Rodzinny i opiekuńczy z komentarzem pod red. J. Pietrzykowskiego Wydawnictwo

Prawnicze Warszawa 1993, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1976 r. IIICRN 236/76, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965r., w sprawie ICZ 135/64).

Zdaniem Sadu powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Od daty ustalenia ostatniej kwoty alimentów upłynął okres 3 lat. Małoletni M. S. ma obecnie 17 lat, uczy się klasie I Liceum Ogólnokształcącego. Ojciec więc od dłuższego czasu ponosi dodatkowe, wyższe wydatki związane z edukacją dziecka. Zaznaczyć należy, że przez wszystkie te lata to on ponosić musiał wciąż rosnące wydatki związane z zakupem podręczników, przyborów szkolnych i ich uzupełnianiem, odzieży szkolnej i sportowej, opłacał ubezpieczenie i komitet rodzicielski. Jak wskazał też ojciec powoda, małoletni od kilku już lat uczęszcza na lekcje języka angielskiego oraz na korepetycje z fizyki, co znacznie zwiększa koszty jego edukacji. Koszty utrzymania powoda są co raz wyższe także z tego powodu, że uczęszcza on do szkoły o profilu wojskowym co generuje znaczne wydatki związane z zakupem mundurów, odpowiedniego obuwia, wyjazdami na poligon. Powód w celu podwyższenia swoich kwalifikacji uczęszczać będzie na kurs spadochronowy, co również generuje wyższe koszty jego utrzymania. Ponadto zauważa Sąd, że powód z uwagi na znaczny i szybki rozwój fizyczny, swój wiek, ma potrzeby żywieniowe jak dorosły mężczyzna. Sąd miał więc na uwadze, że małoletni jest w fazie dynamicznego rozwoju i musi mieć zapewnione warunki egzystencji w postaci wyżywienia, stosownej odzieży ale także środków pozwalających na rozwój intelektualny i ochronę zdrowia. W przypadku młodego mężczyzny należy uwzględnić także konieczność ponoszenia wydatków na potrzeby związane z rozwijaniem bieżących zainteresowań, wyjściem do kina czy do klubu, udziałem w wycieczkach szkolnych, zapewnieniem letniego bądź zimowego wypoczynku.

Zaspokojenie tych wszystkich potrzeb wymaga nie tylko większego zaangażowania osobistych starań o wychowanie małoletniego, ale również zwiększenia nakładów finansowych na utrzymanie dziecka. Małoletni zamieszkuje z ojcem, zatem zauważyć

w tym miejscu należy, że ojciec nie tylko zaspakaja potrzeby materialne syna ale wypełnia swój obowiązek alimentacyjny przede wszystkim poprzez osobiste starania o jego wychowanie, sprawowanie nad nim pieczy, wobec czego jego udział w partycypowaniu w kosztach utrzymania małoletniego syna winien być niewątpliwie mniejszy niż udział pozwanej. Co prawda T. S. (1) prowadzi działalność gospodarczą-sklep spożywczo-monopolowy jednakże miesięczny jego dochód z tytułu prowadzonej działalności oscyluje w granicach 1000zł. Z tego powodu raz na jakiś czas zmuszony jest zaciągać pożyczki w banku na zaspokojenie bieżących potrzeb i utrzymanie sklepu. Nie sposób zatem uznać, że przy osiąganym przez niego dochodzie jest on w stanie pokryć wciąż rosnące, usprawiedliwione potrzeby małoletniego dziecka. Zatem to pozwana musi swój obowiązek alimentacyjny wykonywać w szerszym zakresie.

Dlatego też Sąd podwyższył od pozwanej D. K. (2) alimenty na rzecz małoletniego M. S. z kwoty po 280zł miesięcznie do kwoty po 400zł miesięcznie.

Pozwana posiada stałe zatrudnienie i otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 1286zł, prowadzi ona gospodarstwo domowe wspólnie z mężem, który również pracuje zarobkowo i otrzymuje wynagrodzenie w podobnej kwocie. Mogą oni liczyć na pomoc swoich rodziców.

Co prawda nie uszło uwadze Sądu, że pozwana ma na utrzymaniu małoletnie dziecko, jednakże nie może to być podstawą do pokrzywdzenia żadnego z jego dzieci. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia z dnia 14 maja 2002 r. V CKN 1032/00 stanął na stanowisku, iż sam fakt urodzenia się kolejnego dziecka nie pociąga za sobą automatycznie ustania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozostałych dzieci. Może on ewentualnie wpłynąć na rozmiar istniejącego obowiązku (wysokość rat alimentacyjnych). Pozwana oceniła koszty utrzymania półtorarocznego syna H. na kwotę 300-400zł miesięcznie, zatem winna zdawać sobie tym bardziej sprawę z wysokości kosztów utrzymania prawie pełnoletniego dziecka.

Obowiązkiem pozwanej jest umożliwienie powodowi osiągnięcia wykształcenia i zdobycia zawodu zgodnie z jego możliwościami. Nadto powodowi przysługuje prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy mają obowiązek podzielić się z dziećmi nawet bardzo skromnymi dochodami. Tylko zupełny brak możliwości zarobkowych i majątkowych zwalnia ich od obowiązku alimentacyjnego względem dzieci. Nie uszło uwadze Sądu, że pozwana w

2014r. wspólnie z mężem zakupiła samochód za kwotę 36.000 zł. Kwotę tę uzyskali oni dzięki darowiźnie od rodziców w kwocie 15.000zł, ale także z oszczędności. Zauważyć trzeba zatem, że skoro pozwana posiadała oszczędności to powinna była zainteresować się w pierwszej kolejności potrzebami syna a nie przeznaczać je w całości na zakup samochodu. To, że jak podaje pozwana, od czasu do czasu spotyka się z synem, zakupuje mu odzież, nie zwalnia jej w żaden sposób z łożenia na bieżące potrzeby syna, zwłaszcza że w żadnym innym zakresie nie przyczynia się do jego utrzymania i wychowania, sporadycznie utrzymując z nim kontakty.

Zdaniem Sądu więc, kwota alimentów wyższa o 120 złotych miesięcznie, przy jednoczesnym wykonywaniu obowiązku alimentacyjnego przez ojca powoda na dotychczasowym poziomie, pozwoli na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. Z tych też względów, na podstawie art. 138 krio, powództwo uwzględniono częściowo zasądzając alimenty wysokości po 400 złotych miesięcznie od dnia wniesienia pozwu, a w pozostałej części oddalono jako wygórowane .

Sytuacja materialna i rodzinna pozwanej zdaniem Sądu nie pozwala na łożenie alimentów w wyższej wysokości, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że ma na utrzymaniu małoletnie dziecko.

O powyższym orzeczono na zasadzie art.133 krio, art.135 krio i art.138 krio.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 100 kpc i art.102 kpc.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd z urzędu nadał wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności.